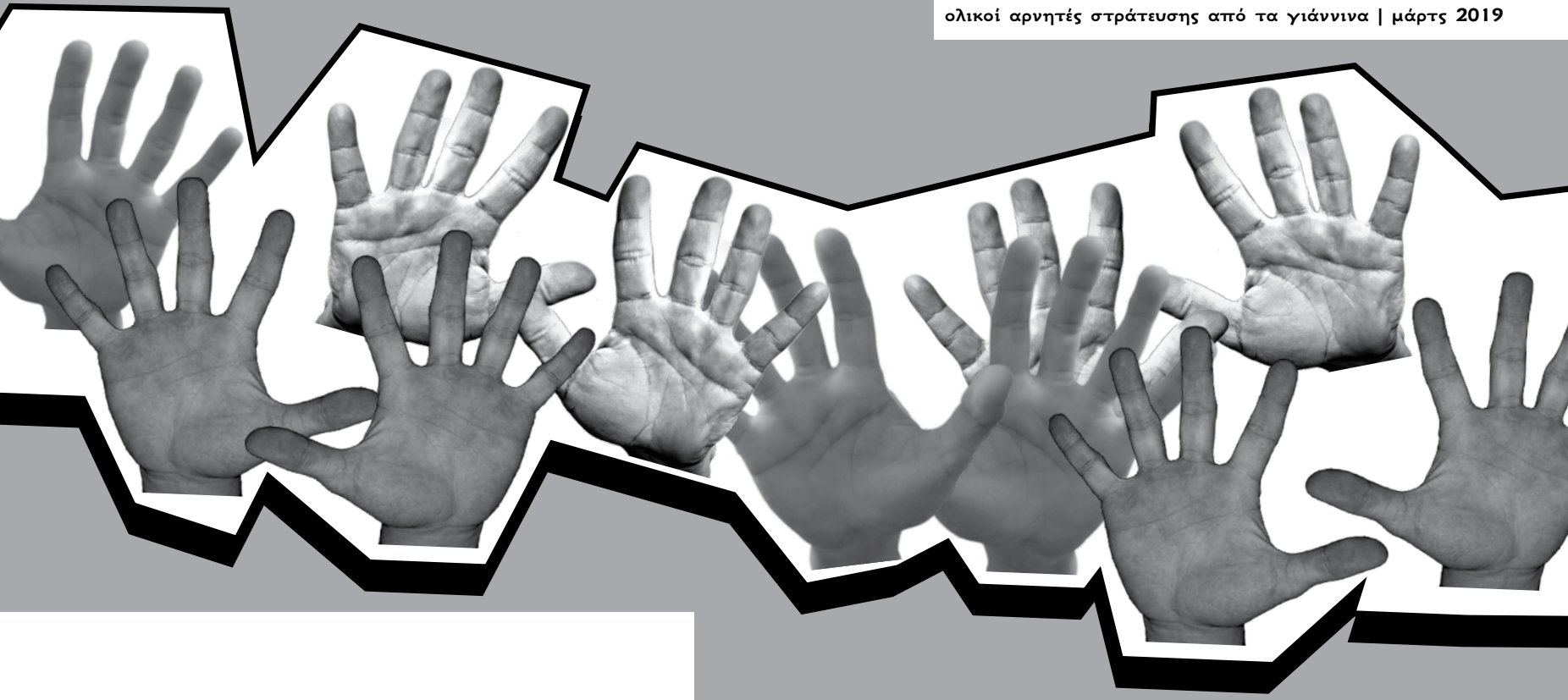

ΣΤΡΑΤΗΓΕ, αρνητές οι, οστράτευσης ΟΙ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΙ ΣΕ ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ

ολικοί αρνητές στράτευσης από τα γιάννινα | μάρτς 2019

Μέσα σε περίπου 40 ημέρες, 4 αναρχικοί ολικοί αρνητές στράτευσης κάθισαν ή θα καθίσουν στο εδώλιο του στρατοδικείου στο ΡΟΥΦ κατηγορούμενοι για το δι-
αρκές αδίκημα της «ανυποταξίας σε ειρηνική περίοδο». Πρόκειται για τους συντρόφους Κωσταντή Γουνιτσιώτη, Μωϋσή Στράτο, Παύλο Χριστόπουλο και Μπάμπη Τσιλιανίδη.

Αναμενόμενο, θα πει κανείς. Άλλωστε, ποτέ δεν απέ-
κρυψαν την επιλογή τους, ποτέ δε ζήτησαν επιείκεια ή ευεργετήματα, ποτέ δεν «έβαλαν μέσο» για μια γνω-
μάτευση, ποτέ δεν αρνήθηκαν ότι εχθρεύονται τους καρα-
βανάδες και το έθνος/κράτος τους. Όμως, αν οι διώξεις τους τοποθετηθούν στο μεγαλύτερο κάδρο των εξελίξεων στην εσωτερική και εξωτερική ατζέντα του ελληνικού κρά-
τους, τότε όλα αποκτούν μια αναβαθμισμένη σημασία.

Τα δείγματα γραφής του εγχώριου милитарισμού είναι άκρως ανησυχητικά....

Δεν πρόλαβε να στεγνώσει το μελάνι στα έγγραφα επικύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών, με το συνακόλουθο κλείσιμο του προτελευταίου ανοιχτού βόρειου μετώπου*, και το νο1 think tank του ελληνικού милитарισμού ΕΛΙΑΜΕΠ ανέλαβε να μας θυμίσει πως **αυτή η συμφωνία δε θα φέρει περισσότερη ειρήνη, λιγότερους εξοπλισμούς, μικρότερη θητεία ή μείωση του милитарισμού**. Απεναντίας, μάς ενημέρωσε πως πλέον το διαθέσιμο διπλωματικό, πολιτικό και στρατιωτικό κεφάλαιο της -κατά τ' άλλα πάντοτε αμυνόμενης- Ελλαδίτσας μπορεί απερίσπαστα να επικεντρωθεί εξ' ολοκλήρου στα Ανατολικά Μέτωπα του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου, δηλαδή στην αντιμετώπιση του μέγα-εχθρού Τουρκία. Αλλά το ΕΛΙΑΜΕΠ δεν πρωτοτύπησε! Για ακόμα μια φορά ανέδειξε το πόσο μεγάλη αξία έχει το έμπυχο δυναμικό (δηλαδή οι μαλάκες που προορίζονται να σκοτωθούν στα πεδία των μαχών...) για τη διεξαγωγή πολέμων που θα διαφυλάσσουν ή θα επεκτείνουν τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού. Και τι πρότεινε; Μα φυσικά: στράτευση στα 18 χωρίς περιθώρια αναβολής, επέκταση της θητείας κατά 3 μήνες, γυναίκες στο στρατό κ.α.

Καθόλου τυχαία, την ίδια χρονική περίοδο, 4 ολικοί αρνητές στράτευσης από αναρχικές συλλογικότητες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης “επισκέφτηκαν” ήδη (6 & 18 Φλεβάρη) ή θα “επισκεφτούν” (13 Μάρτη) τις δικαστικές αίθουσες του στρατοδικείου Ρουφ στην Αθήνα, κατηγορούμενοι για το διαρκές αδίκημα της “ανυποταγίας σε καιρό ειρήνης”. Οι λόγοι που οδήγησαν τους παραπάνω να ακολουθήσουν το δρόμο της φυγοστρατίας δεν έχουν να κάνουν με κάποιο είδος ψυχικής διαταραχής ή με κάποιο είδος τρέλας, δεν έχει να κάνει με κάποιο είδος μαγκιάς, αλλά ούτε με κάποιο είδος μπίζνας, που θα συγκρινόταν με τους παχυλούς μισθούς που ξεχειλίζουν στις τσέπες των στρατοκρατών. Εύκολα κάποιος μπορεί να αντιληφθεί πως **οι αιτίες οι οποίες τους έφεραν στην επιλογή της Ολικής Άρνησης Στράτευσης είναι καθόλα πολιτικές και συνειδησιακές**, όπως άλλωστε προκύπτει από τα κείμενα που οι ίδιοι έχουν δημοσιεύσει.

Ο στρατός, σε όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, **πάντα αποτελούσε το εργαλείο των ισχυρών για την επιβολή των συμφερόντων τους απέναντι σε εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς**, με τη βία των όπλων να έχει τον πρώτο λόγο. Ως εξωτερικοί εχθροί, διαχρονικά, ορίζονται οι ανταγωνιστικές καπιταλιστικές ελίτ και τα κράτη τους, στη μάχη για κατοχή/διατήρηση/επέκταση εδαφών, αγορών, πρώτων υλών, πλουτοπαραγωγικών πηγών, οδών συγκοινωνίας και -φυσικά- για την εξουσία πάνω στο εργατικό δυναμικό. Κλασσικά παραδείγματα αποτελεί ο διπλασιασμός του ελληνικού κράτους κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους και η επεκτατική φρενίτιδα της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Στον αντίποδα, οι καταπιεσμένες τάξεις, τα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα, οι αποκλεισμένοι και οι κάθε φόρα περιττές/οι, με τις διεκδικήσεις τους, τους αγώνες τους και τις εξεγέρσεις τους δικαίως λάμβαναν τον τίτλο του εσωτερικού εχθρού, που όφειλαν να αντιμετωπιστούν από το πολυβόλο του στρατού, όταν η αστυνομία αποτύγχανε να τους πειθαρχήσει. Τα παραδείγματα από τη νεότερη ελληνική ιστορία είναι ενδεικτικά: αιματηρή κατάπνιξη της εξέγερσης των αγροτών στο Κιλελέρ (1910), της απεργίας των μεταλλωρύχων στη Σέριφο (1916), των καπνεργατών στη Θεσσαλονίκη (1936). Επιβολή στρατιωτικών δικτατοριών καθ' όποτε το καθεστώς “τρέκλιζε” (Πάγκαλος, Μεταξάς, Παπαδόπουλος) ή σκέψεις για κατέβασμα του στρατού στο δρόμο προς αντιμετώπιση των εξεγερμένων του Δεκέμβρη του 2008.

ΕΛΙΑΜΕΠ, κείμενο πολιτικής “Στρατιωτική Θητεία και 'Άμυνα”, Ιαν. 2019

Στο σήμερα, ένας έντονος κι ακραίος -αλλά συνάμα μοντέρνος και με φιланθρωπικό προφίλ- милитарισμός βγαίνει από τον πάγο του σκοτεινού παρελθόντος και έρχεται να υποσχεθεί την “τάξη και την ασφάλεια” σε όσους ταυτίζουν τα συμφέροντα τους με το έθνος/κράτος. Η τοποθέτηση στο θώκο του υπουργού Πολέμου του μέχρι πρότινος Α/ΓΕΕΘΑ Ευ. Αποστολάκη είναι ίσως η πιο εξόφθαλμη περίπτωση κυριαρχίας του στρατιωτικού επί του κοινωνικού. Τα 31 στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων που διαχειρίζεται κατ' αποκλειστικότητα ο ελληνικός στρατός είναι ένα σπουδαίο

Καθόλου άσχημες οι επιδόσεις του ελληνικού επεκτατισμού, εάν κρίνουμε από τα δημοσιεύματα που ακολούθησαν και αφορούν στις εφαρμοστικές διατάξεις της συμφωνίας: η αναβάθμιση και αναδιάρθρωση των ΒορειοΜακεδονικών Ενόπλων Δυνάμεων θα ανατεθεί στο ΝοτιοΜακεδονικό Πεντάγωνο που εδρεύει στην Αθήνα, ενώ ο ΒορειοΜακεδονικός εναέριος χώρος θα επιτηρείται από Ελληνικότατα ραντάρ και ελληνικότατα μαχητικά αεροσκάφη! Απόκτηση ζωτικού χώρου άνευ έστω μίας τουφεκιάς, πραγματικά ελληνική πρωτοπορία...

Δεν μου 'χει μείνει πια
ούτε πατρίδα, ούτε ιδανικά.
Αυτά δεν είναι παρά στολίδια
για τους αξιότιμους κύριους που
θα εγκαινιάσουν
την επόμενη ανθρωποσφαγή.

παράδειγμα για το τι θα πει απόλυτη εξουσία του στρατού πάνω σε πληθυσμιακές ομάδες, ασχέτως μεγέθους, επιβάλλοντας το διαχωρισμό και την απομόνωση τους από την υπόλοιπη κοινωνία, εξαιρώντας τους από το καθεστώς Δικαίου που θεωρητικά ισχύει εξίσου για κάθε άτομο εντός της επικράτειας ενός κράτους. Τα απανωτά δημοσιεύματα για αγορές νέων οπλικών συστημάτων και τελικά η προμήθεια αυτών ή η αναβάθμιση των προηγούμενων, δε θα πρέπει να ιδωθεί ξεχωριστά από την προσπάθεια του στρατού να εμφανιστεί ως αναγκαίοτητα για την εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας. Είτε ως εργοδότης στις εταιρείες παραγωγής πολεμικού υλικού, είτε ως επιλογή αποκατάστασης ως επαγγελματίας καραβανάς, είτε ως στρατιωτικός νοσοκόμος σε ακριτικό νησί, είτε ως κατασκευαστής με τη νέα MOMA σε χωματόδρομους που οι εργολάβοι ποτέ δε θα αναλάμβαναν, ο στρατός επιδιώκει να αναδυθεί στο στυλοβάτη του κράτους, ως ο θεσμός που κανείς δε μπορεί να ζήσει χωρίς αυτόν. Η εξοικείωση με το χακί, η συναίνεση με τις επιταγές των καραβανάδων, ο βομβαρδισμός με στρατιωτικά νέα, οι σχεδιαζόμενες προσλήψεις στην ΚΥΠ, οι κιτς υπερπαραγωγές στις παρελάσεις δεν είναι απλά πολεμική προετοιμασία για δυνητική χρήση. **Είναι ο προθάλαμος πολεμικών εχθροπραξιών.**

Το ελληνικό κράτος στήνει της συμμαχίες τους με τα δολοφονικά καθεστώτα του Ισραήλ και της Αιγύπτου, οι οποίοι από κοινού με την Κύπρο ονειρεύονται κυριαρχία την Ν. Ανατολική Μεσόγειο και ένα Αιγαίο περίπου ως κλειστή ελληνική λίμνη με χωρικά ύδατα στα 12ν.μ και ΑΟΖ 200 ν.μ. Η πίεση και ο ανταγωνισμός προς την Τουρκία είναι εμφανής και ήδη παράγει αρνητικά για εμάς αποτελέσματα. **Ο εθνικιστικός παροξυσμός παίρνει την πρώτη θέση στην ημερήσια διάταξη θέλοντας μας πείσει πως είναι αναγκαίο, γλυκό και ηρωικό να σκοτωνόμαστε για τα σχέδια κράτους και κεφαλαίου.** Για διαχωρίσουν, δαλεάσουν και φανατίσουν τους ανθρώπους επιστρατεύουν κάθε παλιό και νέο κόλπο με εκκλησιαστικές προτροπές, σύμβολα και πολύχρωμα σημαιάκια, μιλώντας για φυλετικούς διαχωρισμούς και για χαμένες πατρίδες, για αλυτρωτισμούς και Μεγάλες Ιδέες, για κακούς μετανάστες και ακόμα χειρότερους γείτονες, παραχαράσσοντας την ιστορική αλήθεια πως ο εθνικισμός γεννάει νεκροταφεία. Κάτω από την ομπρέλα της εθνικής ενότητας θέλουν να μας πείσουν πως το έθνος μάς ενώνει και πως όλοι είμαστε ίσοι, είτε φτωχοί είτε πλούσιοι. Μόνο που στην πραγματικότητα οι φτωχοί και οι καταπιεσμένοι που υπάρχουν σε κάθε γωνιά αυτού του πλανήτη δουλεύουν και παράγουν τα κέρδη των πλουσίων για κάτι ψίχουλα. Κι όσο παραγωγικοί και αποδοτικοί καλούμαστε να λειτουργήσουμε στην καπιταλιστική ειρήνη, δηλαδή να πεθάνουμε δουλεύοντας, άλλο τόσο χρήσιμοι απαιτείται από τους στρατοκράτες να υπάρξουμε και στις ένοπλες συρράξεις τους, δηλαδή να πεθάνουμε πολεμώντας για τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών μας.

Το ζοφερό μέλλον που μας επιφυλάσσουν οι στρατοκράτες και τα κυβερνητικά επιτελεία δεν είναι μονόδρομος. **ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑ ΑΦΕΝΤΗ, ΘΕΟ, ΠΑΤΡΙΔΑ.** Ο αντιμилитарισμός, η ολική άρνηση στράτευσης, η αντιπολεμική κινητοποίηση και δράση πρέπει να μπει δυναμικά στην ατζέντα των “από κάτω”. Η εναντίωση στο έθνος/κράτος, στην ιεραρχία και την πειθαρχία του στρατού και στα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού δεν πρέπει να μείνει ζήτημα συγκεκριμένων ανθρώπων που δεν παρουσιάζονται στα καλέσματα της στρατολογίας. Πρέπει να μετατραπεί σε κοινωνικό θέμα. Να αναδειχτεί και να υποστηριχτεί από όλο το κίνημα, μέσα και από την οργάνωση κοινής δράσης με ανθρώπους που σκέφτονται σαν κι εμάς, αλλά έτυχε να ζούνε περιφραγμένοι πίσω από άλλα σύνορα. Εάν θέλουμε να αποφύγουμε τις διαφαινόμενες πολεμικές συρράξεις, εάν δε θέλουμε να χυθεί έστω και μια ρανίδα αίματος στα πεδία των μαχών....

ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ!!!

Μάρτιος 2016 και ο στρατός ανοίγει στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών σχεδόν παντού στην ενδοχώρα, ρουφώντας κονδύλια ασταμάτητα. Από τα πλέον άθλια σε συνθήκες διαβίωσης το εικονιζόμενο πρώην στρατιωτικό αεροδρόμιο στον Κατσικά Ιωαννίνων. 13 Απριλίου οι απηυδησμένοι μετανάστες και πρόσφυγες καταλαμβάνουν το οδόστρωμα της παρακείμενης Εγνατίας οδού, πιέζοντας για λύση στα προβλήματά τους. Στις 14 Απρίλη η φιλάνθρωπη ελληνική κυβέρνηση στέλνει τα φιλάνθρωπα ΜΑΤ να τους εξηγήσουν τι σημαίνει ελληνική φιλοξενία και ευρωπαϊκός παρόδεισος. 3 μέρες μετά, μια παλιά καραβάνα της Αριστεράς, ο υφυπουργός Πολέμου Δημ. Βίτσας, υπεύθυνος πανελλαδικά για όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, θα κάνει επίσκεψη αστραπή για να διασκεδάσει της αηδιαστικές εντυπώσεις και να χαρίσει πλάνα για τους δημοσιογράφους και τους χαζοχαρούμενους αριστερούς ψηφοφόρους. Βέβαια, ουδείς διανοήθηκε να τον ρωτήσει εάν τα προσφερόμενα λουλούδια φυτρώνουν στις κροκάλες του Κατσικά ή εάν οι προσφυγοπούλες της φωτογραφίας είχαν λεφτά να τα αγοράσουν από κοντινό ανθοπωλείο... Κατά τα άλλα προπαγάνδα δια της εικόνας κάνουν μόνο στην Τουρκία ή ...μήπως προτιμάτε στη Β. Κορέα;

Είναι προφανές ότι η ατζέντα δείχνει πολεμική προετοιμασία! Γι' αυτό και οι στρατοδικές σηκώνουν μανίκια και στρώνονται στη δουλειά: για να φροντίσουν την απόλυτη πειθαρχία στα μετόπισθεν, να σβήσουν κάθε αντιμιλιταριστική φωνή, να καταστείλουν κάθε αντιπολεμική δράση που σπάει το αρραγές εθνικό μέτωπο. Τα στρατοδικεία δεν έλαχε να συμπέσουν χρονικά. Τα στρατοδικεία, οι ποι- νές, τα πρόστιμα, οι απανωτές συλλήψεις, επιδιώκουν να αποτελέσουν το φόβητρο για όσους σκέφτονται να βγούνε από το εθνικό μαντρί· **να γίνουν ο μπαμπούλας για όσες/ ους εναντιώνονται στον εθνικό κορμό, στο στρατώνα ως πρότυπο οργάνωσης της κοινωνικής ζωής.**

Γι' αυτό δικάζουν και καταδικάζουν τους συντρόφους μας!

(Η) α ήταν πολύ φτωχό για την εποχή και πολύ ανάρ- μοστο για τον αγώνα μας είτε να αφήναμε τους δι- ωκόμενους μόνους, είτε να τους στηρίζαμε μόνο για συ- ναισθηματικούς λόγους. Αφού αντιλαμβανόμαστε ότι οι **κάνες των στρατοκρατών στοχεύουν πάνω σε εμάς και στα ταξικά μας αδέρφια στις άλλες μεριές των συνόρων, τότε δε μας μένει παρά να ξεκαθαρίσουμε με λόγια και έργα πως:**

**ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΓΙΑ ΚΑΝΈΝΑ
ΘΕΟ, ΑΦΕΝΤΗ, ΠΑΤΡΙΔΑ**

ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

ωδή στην ειρήνη...

Ο νυν υπουργός Πολέμου και μέχρι πρόσφατα Α/ΓΕΕΘΑ Ευάγγελος Αποστολάκης δήλωσε στις 19/12/2018, υπερασπιζόμενος το διάλογο ως μέσο ειρηνικής επίλυσης των διαφορών : «Εάν ανέβουν σε βραχονησίδα [ενν. Οι Τούρκοι], θα την ισοπεδώσουμε!!!»

το τάνκ το προεδρικό!

Η Αυτού Μεγαλειότης Πρόεδρος της Δημοκρατίας Προκόπης Παυλόπουλος δεν ξέχασε στις 21 Φλεβάρη 2018 να στείλει μια αναμνηστική φωτό για να την κάνουν πό- στερ όλοι οι στρατόκαυλοι και οι εθνοβα- ρεμένοι. Καθόλου τυχαία σε τάνκ που εκτέθηκε για περίπου μια εβδομάδα εκτός στρατοπέδου, στο κέντρο των Ιωαννίνων, από την ίδια ακριβώς πα- ρέλαση που ένα χρόνο πριν αντιφασί- στριες/στες διαδήλωναν την αντιθεσή τους στους ναζί και την εθνική ενότητα...

Χαλίλ Καραπασιάογλου

Στις 3/01/2019 ο αντιρρησίας συνείδησης Halil Kararasaoglu καταδικάστηκε από το στρατοδι- κείο της βόρειας Λευκωσίας σε 20 ημέρες φυ- λάκιση για την άρνηση του να παρουσιαστεί ως έφεδρος. Στο άκουσμα της απόφασης δή- λωσε: «**Αυτό για μένα είναι μια τιμή. Με κα- ταδικάζουν γιατί δε θέλω να κρατήσω όπλο, γιατί είπα ότι δεν θα ρίξω σφαίρα εναντίον του φίλου μου του Αντώνη...**»

Χρήστος Τζαβέλλας

Στις 16 Νοέμβρη 2018 ο ολικός αρνητής στράτευσης Χ. Τζαβέλλας, παρέδωσε συνοδεία του κινήματος τη δήλωση άρνησης στράτευσης στη στρατολογία Ιωαννίνων. Μεταξύ άλλων έγραψε: «**Ο στρατός εν τέλει δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια νόμιμη εγκληματική οργάνωση που θα εξυπηρετή- σει μόνο τα συμφέροντα της αστικής τάξης. Η συνείδηση και η αξιοπρέπείά μου δε θα μου επέτρεπαν ποτέ να εμπλακώ, με οποιοδήποτε τρόπο, σε έναν τέτοιο μηχανισμό.**»

